

Марія ФЕДОРУСЬ

ЙОРДАНСЬКЕ СВЯТКУВАННЯ НА ОЗЕРАХ БІЛЯ СЕЛА ВЕРЕЩИЦІ НА ЯВОРІВЩИНІ

«А третій вже празник —

Святі Водохрещі: радуйся!

Ой, радуйся, земле, Син Божий народився!»

З ініціативи колективу Яворівського національного природного парку 19 січня 2011 р. відбулося Йорданське святкування у с. Верещиці Яворівського р-ну. Прибулих на свято тішило, що давні традиції українського народу збереглися, що можна розділити радість Христового Хрещення, у купанні поєднатися із великою силою природи — водою, а з вертепом повернутися в історичне минуле.

Враження від місця проведення святкувань у нас склалися дуже гарні. На відгородженій від решти лісу території стояли піддашся різних розмірів зі столами, біля яких на багаттях у великих чанах варили чай з пахучих трав для зігрівання учасників свята, біля вогню можна було зігрітися.

Дуже пізнавальним явищем відпочинкової зони виявився покажчик, який вказує, скільки кілометрів пролягає між с. Верещицею на Яворівщині і містами світу: Римом, Нью-Йорком, Єрусалимом, щоб, для прикладу, можна було собі уявити, за скільки кілометрів звідси інші народи світу святкують такі ж свята.

На ріці Верещиці у льоді була прорубана досить велика ополонка у вигляді хреста. А самого хреста, який у тріскучі Йорданські морози належить спорудити, не було, бо природа давньої традиції цього разу не підтримала (було +2° С).

Над річкою біля намету з'явилися молоді жіночки у великих різнокольорових хустках, по-старовинному зав'язаних навколо голови перекрученими довгими кінцями, як виявилось згодом — організатори свята. З машин і автобусів, які зі засвіченими фарами їхали на свято одна за одною, виходили люди, — народу прибувало щоразу більше. З'явилося декілька «горбатих» запорожців з державним прапором — офіційна делегація.

Прибули і групи «артистів» в одягах учасників вертепу: царі, чорти, смерті, жида та ін.

Службу Божу відслужили шість священників: настоятель храму св. Володимира смт. Івано-Франкове — о. Дадак Володимир, настоятель УГКЦ Різдва Пресвятої Богородиці с. Старичі — Богдан Печара, сотрудник УГКЦ Різдва Пресвятої Богородиці с. Старичі — Василь Попелястий, настоятель УПЦ КП Різдва Пресвятої Богородиці — с. Верещиця і настоятель УПЦ УПІ Покрови Пресвятої Богородиці с. Підрясна. У небо злетіли голуби, спочатку вони зробили декілька кіл пошани, а потім радісно затріпотіли крильми і щезли з горизонту.

Присутніх привітали: Микола Довба — голова Яворівської РДА; Володимир Сичак — заст. голо-

ви Яворівської райради; Михайло Біляк — директор Яворівського НПП, заслужений природоохоронець України; Іван Семеряк — голова Івано-Франківської селищної ради (м. Янів).

І от настав момент, коли офіційні особи, а з ними чоловіки і жінки — досвідчені і початківці-«моржі» — з радісними вигуками почали забігати і занурюватись в ополонку, хлюпатись і плавати, а потім майже кожен з них, вибігаючи з води, показував знак, що це прекрасно! З переляку пищали малі діти, котрих батьки занурювали у холодну воду, а потім виносили і тримали на руках голенькими. Лише найменшеньких відразу завивали і виносили з води у теплих рушниках. У всіх на обличчях була радість і щастя, бо, як і колись, так і тепер, народ вірить, що Богоявленська вода має цілющі властивості...

Один юнак з нашого товариства, який двічі занурювався у цю благодатну купіль, поділився своїми враженнями: вода очищає і тіло, і душу — це незаперечна істина, бо: «Природа — це вічне життя, становлення і рух. Природа не визнає жартів, вона завжди правдива... помилки ж і омані виходять від людей. Природа — творець всіх творців» (Й.В. Гете).

У конкурсі пампушків авторитетне журі — гості свята найкращим назвали виріб Любові Лозинської.

Свято продовжилося виступами вертепів, великою колядою, у якій взяли участь гості і мешканці навколишніх сіл: Дубровиця, Лепехівка, Старичі, Ставок, смт. Івано-Франкове та ін.

Отож, перефразовуючи приказку, «І я там був, медгорілку пив, по вусах текло, а в рот не попадало».